

nutildags have. Det er en Dpfattelse, som blev gjort gjældende i Absolutismens Dage, hvor det at optage Avertissementer betragtedes som et særligt Privilegium, der kun tilstodes ganske enkelte Blade, som saa til Gjengjæld maatte være venlige mod Regjeringen og ikke krænke eller bedrøve den paa nogen Maade. Efter 1848 skete der nogen Kæmpelse deri, men den virkelige Opgivelse af Avertissementsprivilegierne er meget senere, og derved ere vi komne saa vidt, at vi her i Danmark i denne Henseende ere blevne berettigede til at støtte vor Presse paa Benyttelsen af den Offentlighed, der overalt er en meget vigtig Indtægtskilde, og som bidrager væsentligt til, at der kan ydes for en forholdsvis ringe Betaling den Underretning, som er Anledning til, at Folk overhovedet holde Blade. Denne Afgang til Offentlighed kan nu benyttes paa forskjellig Maade; den kan benyttes derved, at man ligesvem lader indrykke Avertissementer i Bladene, og paa en anden Maade derved, at man lader et eller andet Tillæg følge med et Blad. Dersom der nu ved Forsendelsen af den Art Ting forvoldtes Postvæsenet nogenstomhelst Byrde, Besvær eller Udgift, saa vilde Finansministeren have Ret i at afvise Fordringer om Eligt, uden at der ydedes et passende Bederlag; men det staaer udtrykkelig udtalt i Motiverne, at det ikke forvolder den mindste Besværlighed eller Uleilighed, hvad den praktiske Erfaring ogsaa har viist igjennem mange Aar, og som Følge deraf haaber jeg, at det vil lykkes at vinde den ærede Finansministers Tiltrædelse til et Forslag, som gaaer ud paa at bevare den nuværende Tilstand uforandret. Jeg skal slutte, idet jeg bringer i Erindring, at saaledes som Forholdene nu udvikle sig i et frit Land, hvor der er en fuldstændig Concurrence paa alle mulige Omraader af Pressen, der behøver man ikke at frygte for, at nogen for stor Fordeel skal kunne tilfalde de Enkelte, der ere stede frit i denne Concurrence; thi der vil nærliggende melde sig Bestræbelser for at udjævne Ulighederne. Derfor maa den ærede Finansminister troe, at ogsaa Postforsendelsesafgifterne og den hele Stilling af Bladene er et Moment, der nu viker væsentligt med ind i den hele praktiske Beregning og Deconomi, der i Al-

mindelighed gjør det muligt her i Landet at udgive Aviser, og det ikke blot store og dyre Aviser, men forholdsvis smaa og billige Aviser, locale Blade. Jeg haaber derfor ikke, at den høitærede Finansminister vil modsætte sig at vi gjøre en Forandring ved denne Side af hans Lovforslag, og skulde det knibe haardt med de 12,000 Rbd., som Ministeren troer at faae ud af denne Forandring, saa vil jeg gjøre opmærksom paa, at der findes indenfor Pressens Omraade en Vej, ad hvilken Staten ganske sikkert vil kunne faae de 12,000 Rbd. og Mere end de 12,000 Rbd., det er nemlig, hvis Staten vilde kræve en Afgift af den Forpligtelse, som den igjennem en Række af Love paalægger til at avertere i bestemte Blade. Der er en Række Love, som fastsætter, at Beskjendtgørelser af en vis Art skulle indrykkes i visse Blade. Hvis nu dette blev gjort til Gjenstand for fri Concurrence, saa er der ikke Spørgsmaal om, at medens Staten nu Intet oppebærer for den Ret og Forpligtelse, som den etablerer, saa kunde den gjøre Regning paa et meget stort aarligt Tilskud som Bederlag derfor, saa hvis det er Penge alene, det kommer an paa, saa vil jeg, efterat den høitærede Minister har været saa venlig at give Anviisning paa Udgifterne, tillade mig at møde med en anden Anviisning, der kan skaffe Beløbet tilveie.

Tauber: Da den høitærede Minister igaar udtalte sig angaaende Landpostvæsenet, forekom det mig og vistnok Flere med mig, at hans Svar var mere tiltalende end tilfredsstillende. Jeg skal dog ikke gaae nærmere ind paa Enkelthederne af dette Svar, jeg skal kun tillade mig at fremdrage et Punkt deraf, og det er den Udsigt, som den høitærede Minister gav os til, at vi i Løbet af 5 Aar skulde kunne vente at see Landpostvæsenet bragt til en tilfredsstillende Udvikling, eller, som jeg troer, han udtrykte sig, at der om 5 Aar vilde være et heelt Net af Landposter, — jeg troer, at det var den høitærede Ministers Ord. Jeg vilde gjerne vide, om den Udsigt, som den høitærede Minister stillede os, støtter sig paa noget Mere end et blot Forsæt, en blot Forventning, eller